

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Er mit Hiem end ey saa nær

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613724714784/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Er mit Hiem end ey saa nær

Under egen Melodie.

Er mit Hiem end ey saa nær,
O! vi samles dog en Gang,
5 Denne Samling er saa kiær
At min Vey ey falder lang;
Haabet flytter selv min Fod,
Haabet letter Sind og Mod,
Haabet korter Længsel,
10 Haabet trodser Trængsel,
Haabet gjør min, gjør min Skæbne god.

Møder mig en hastig Vind
Et Slags Blæst blev aldrig ved;
Træffer Slud og Hagel ind,
15 Kule-Veyr gaaer over med,
Ligger Ormen for min Taae,
Fra hans Leye vil jeg gaae.
Skal min Fod end tørne
Midt paa Steen og Tiørne,
20 Maalet bliver, bliver dog at naae.